Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►B

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1338/2001

(2001. gada 28. jūnijs),

ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi ►C1 euro ◄ aizsardzībai pret viltošanu

(OV L 181, 4.7.2001., 6. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Padomes Regula (EK) Nr. 44/2009 (2008. gada 18. decembris)	L 17	1	22.1.2009.

Labota ar:

►C1 Kļūdu labojums, OV L 121, 6.5.2006., 56. lpp. (1338/2001)
►C2 Kļūdu labojums, OV L 104, 23.4.2015., 52. lpp. (44/2009)

▼B

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1338/2001

(2001. gada 28. jūnijs),

ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi ►C1 euro ◄ aizsardzībai pret viltošanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 123. panta 4. punkta trešo teikumu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ([3]),

tā kā:

(1) Padomes Regula (EK) Nr. 974/98 (1998. gada 3. maijs) par ►C1 euro ◄ ieviešanu ([4]) paredz, ka ►C1 euro ◄ banknotes jālaiž apgrozībā Eiropas Centrālajai bankai (ECB) un iesaistīto dalībvalstu centrālajām bankām un ka ►C1 euro ◄ monētas no 2002. gada 1. janvāra jālaiž apgrozībā iesaistītajām dalībvalstīm; tādēļ steidzami jāpieņem sistēma ►C1 euro ◄ aizsardzībai pret viltošanu, lai tā sāktu darboties pirms ►C1 euro ◄ banknošu un monētu laišanas apgrozībā.

(2) Pasākumi, kas noteikti ar Padomes 1995. gada 26. jūlija Aktu, ar ko izveido Konvenciju par Eiropas Policijas biroja izveidi (Eiropola konvenciju) ([5]), un ar Padomes 1999. gada 29. aprīļa Lēmumu, ar kuru paplašina Eiropola pilnvaras rīcībai attiecībā uz monētu un maksāšanas līdzekļu viltošanu ([6]), ir paredzēti, lai vispār apkarotu viltošanu.

(3) 2000. gada 29. maija Pamatlēmumā par aizsardzības pastiprināšanu, izmantojot krimināLsodus un citas sankcijas pret naudas viltošanu saistībā ar ►C1 euro ◄ ieviešanu ([7]), Padome pieņēma noteikumus, lai nodrošinātu, ka ►C1 euro ◄ ir pienācīgi aizsargāts ar efektīviem pasākumiem, kas paredzēti krimināltiesībās.

(4) Pasākumi ►C1 euro ◄ aizsardzībai pret viltošanu attiecas uz Kopienu kā daļa no tās pienākumiem attiecībā uz vienoto valūtu; tiesisko ►C1 euro ◄ aizsardzību nevar apmierinoši nodrošināt atsevišķas dalībvalstis vienatnē, jo ►C1 euro ◄ banknotes un monētas būs apgrozībā ārpus iesaistīto dalībvalstu teritorijām; tādēļ jāpieņem Kopienas tiesību akti, ar ko definē pasākumus, kuri vajadzīgi ►C1 euro ◄ banknošu un monētu apgrozībai

([1]) OV C 337 E, 28.11.2000., 264. lpp.
([2]) Atzinums sniegts 2001. gada 3. maijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([3]) OV C 19, 20.1.2001., 18. lpp.
([4]) OV L 139, 11.5.1998., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2596/2000 (OV L 300, 29.11.2000., 2. lpp.)
([5]) OV C 316, 27.11.1995., 1. lpp.
([6]) OV C 149, 28.5.1999., 16. lpp. un iespiedkļūdas labojums OV C 229, 12.8.1999., 14. lpp.
([7]) OV L 140, 14.6.2000., 1. lpp.

▼B

pienācīgos apstākļos, lai nodrošinātu vispārēji efektīvu un konsekventu ►C1 euro ◄ aizsardzību pret darbībām, kas varētu apdraudēt uzticēšanos tam, un tādējādi jānosaka attiecīgi pasākumi, lai viss ir laikus gatavs līdz 2002. gada 1. janvārim.

(5) Lai piemērotu šo regulu, jānosaka vai jāpārņem pašreizējās dažu tādu jēdzienu definīcijas kā ►C1 euro ◄ viltošana, tehniskie un statistikas dati un valstu iestādes, kuru kompetencē ir izpēte, *inter alia*, lai vāktu un analizētu ar viltošanu saistītos datus, kas minēti Ženēvas konvencijas 12. pantā.

(6) Jānodrošina, ka tehniskie un statistikas dati, ko kompetentās valstu iestādes savākušas par ►C1 euro ◄ banknošu un monētu viltošanu un, cik vien iespējams, par neatļautām banknotēm, tiek darīti zināmi ECB, vienlaikus ļaujot kompetentajām valstu iestādēm un Komisijai atbilstoši tās kompetencei piekļūt šādiem datiem. Ir arī paredzēts, ka Eiropolam ir piekļuve šādiem datiem, pamatojoties uz nolīgumu ar ECB.

(7) Naudas viltošanas analīzes centrs (NVAC), ko izveidojusi ECB un kas darbojas tās aizgādībā, saskaņā ar ECB Pamatnostādni ([1]) centralizē ar viltotajām banknotēm saistīto tehnisko datu klasifikāciju un analīzi.

(8) ehniskajā shēmā, ko Padome pieņēma 2000. gada 28. februārī rīcībai attiecībā uz viltotām ►C1 euro ◄ monētām, ir atsauce uz sistemātisku ECB īstenotu tehniskās informācijas vākšanu attiecībā uz ►C1 euro ◄ viltošanu, Eiropas Tehnikas un zinātnes centra (ETSC) izveidi Eiropas līmenī tehniskai ►C1 euro ◄ monētu viltošanas analīzei un klasifikācijai un monētu valstu analīzes centru (MVAC) izveidi valstu līmenī.

(9) Pamatojoties uz 2000. gada 28. februāra un 9. jūnija vēstuļu apmaiņu starp Padomes priekšsēdētāju un Francijas finanšu ministru, ir paredzēts ETSC pagaidām izveidot kā īpašu un patstāvīgu Parīzes Monētu kaltuves administratīvu vienību; tās uzdevumi jānosaka šajā regulā; par ETSC turpmāko statusu un pastāvīgo atrašanās vietu attiecīgi lems Padome.

(10) Jāparedz, ka viltotās ►C1 euro ◄ banknotes nodod identifikācijai valstu analīzes centriem — VAC; viltotās monētas nodod MVAC.

(11) Jāparedz, ka kredītiestādēm un visām pārējām iestādēm, kuru profesionālā darbība saistīta ar banknošu un monētu šķirošanu un izplatīšanu iedzīvotājiem, tostarp tām, kuru darbību veido banknošu vai monētu maiņa, piemēram, naudas maiņas punktiem, ir pienākums izņemt no apgrozības ►C1 euro ◄ banknotes un monētas, par kurām tās zina, ka tās ir viltojumi, vai kuras tām ir

([1]) Eiropas Centrālās bankas Pamatnostādne (1998. gada 26. augusts) par konkrētiem noteikumiem attiecībā uz ►C1 euro ◄ banknotēm, kurā grozījumi izdarīti 1999. gada 26. augustā (OV L 258, 5.10.1999., 32. lpp.).

▼B

pietiekams pamats uzskatīt par viltojumiem, un nodot tās kompetentajām valstu iestādēm. Turklāt jānosaka, ka dalībvalstīm jārīkojas tā, lai sankcijas, ko tās uzskata par atbilstošām, tiek piemērotas gadījumā, ja minētās iestādes nepilda savus pienākumus.

(12) Kompetento valstu iestāžu, Komisijas un ECB starpā jāizveido cieša un pastāvīga sadarbība, lai nodrošinātu efektīvu un konsekventu ►C1 euro ◄ aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz informācijas apmaiņu, izņemot personas datus, savstarpējo sadarbību un palīdzību starp Kopienu un valstu iestādēm, zinātnisko atbalstu un profesionālo apmācību. Tādēļ Komisija, neskarot uzdevumus, kas aizsardzībā pret viltošanu uzticēti ECB, turpina attiecīgā padomdevējā komitejā regulāri apspriesties ar galvenajiem spēkiem, kas piedalās ►C1 euro ◄ viltošanas apkarošanā (tostarp ar ECB, ETSC, Eiropolu un Interpolu), par nosacījumu uzlabošanu vispārējai ►C1 euro ◄ aizsardzībai, pamatojoties uz likumdošanas iniciatīvām, lai stiprinātu viltošanas novēršanu un apkarošanu.

(13) Lai nodrošinātu pilnīgu, jaunāku un salīdzināmu datu apmaiņu, jānosaka pasākumi stratēģiskās un darba informācijas centralizācijai valstu līmenī, kā arī pienākums sniegt datus. Šajā nolūkā jānosaka, ka dalībvalstīm attiecīgi jārīkojas, lai dotu iespēju centrālajām iestādēm pildīt savus uzdevumus saskaņā ar Ženēvas konvenciju, tādējādi nodrošinot informācijas apmaiņu starp tām, kā arī starp valstu Eiropola vienībām.

(14) Dažādajiem Kopienas partneriem ar Eiropola palīdzību, ko tas var sniegt saskaņā ar Padomes 1999. gada 29. aprīļa Lēmumu, jāapvieno visi nepieciešamie pasākumi, lai aizsargātu ►C1 euro ◄ no zaudējumiem, kas rodas naudas nelikumīgas izgatavošanas dēļ. Eiropols pilda savas funkcijas, neskarot Eiropas Kopienas kompetenci; stingri ievērojot kompetenci, Eiropolam un Eiropas Kopienai jāizveido sadarbības veidi, kas ļautu pēc iespējas efektīvāk īstenot savas attiecīgās funkcijas; tālab priekšroka jādod ciešas un pastāvīgas sadarbības izveidei, pamatojoties uz attiecīgiem nolīgumiem, kas saskaņā ar Eiropola konvencijas attiecīgajiem noteikumiem jāslēdz starp Eiropolu un ECB, no vienas puses, un starp Eiropolu un Komisiju, no otras puses.

(15) Ņemot vērā to, ka ārpuskopienas valstis izmantos ►C1 euro ◄ kā valūtu starptautiskiem darījumiem, jāparedz strukturēta sadarbība, kurā iesaista visus attiecīgos dalībniekus gadījumā, ja viltošana notiek ārpuskopienas valstīs.

(16) Šajā regulā paredzētie pasākumi neietekmē dalībvalstu pilnvaras piemērot valstu krimināltiesības, lai aizsargātu ►C1 euro ◄ pret viltošanu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

▼B

1. NODAĻA

MĒRĶIS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Mērķis

1. Šīs regulas mērķis ir noteikt pasākumus, kas vajadzīgi ►C1 euro ◄ banknošu un monētu laišanai apgrozībā, lai tās aizsargātu pret viltošanu.

2. Šajā regulā "viltošana" ir šādas darbības:

a) jebkura ►C1 euro ◄ banknošu un monētu nelikumīga izgatavošana vai falsifikācija neatkarīgi no izmantotajiem līdzekļiem;

b) nelikumīga viltotu ►C1 euro ◄ banknošu vai viltotu ►C1 euro ◄ monētu laišana apgrozībā;

c) viltotu ►C1 euro ◄ banknošu vai viltotu ►C1 euro ◄ monētu imports, eksports, transportēšana, saņemšana vai iegūšana ar nolūku tās laist apgrozībā, zinot, ka tās ir viltotas;

d) turpmāk minēto līdzekļu nelikumīga izgatavošana, saņemšana, iegūšana vai valdījums:

— instrumenti, priekšmeti, datorprogrammas un jebkādi citi līdzekļi, kas ir īpaši pielāgoti ►C1 euro ◄ banknošu vai monētu nelikumīgai izgatavošanai vai falsifikācijai,

vai

— hologrammas vai citas sastāvdaļas, kas kalpo ►C1 euro ◄ banknošu un monētu aizsardzībai pret nelikumīgu viltošanu vai falsifikāciju.

3. Šo regulu, neierobežojot valstu krimināltiesību aktu piemērošanu, piemēro ►C1 euro ◄ aizsardzībai pret viltošanu.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

a) "viltotas banknotes" un "viltotas monētas" ir banknotes un monētas, kuras nosauktas par ►C1 euro ◄ vai kuras izskatās pēc ►C1 euro ◄ banknotēm vai monētām, un kuras ir nelikumīgi izgatavotas vai falsificētas;

b) "kompetentās valstu iestādes" ir iestādes, ko izraudzījušās dalībvalstis:

— viltotu banknošu un monētu identificēšanai,

— ar viltotām banknotēm saistīto tehnisko un statistikas datu vākšanai un analizēšanai, jo īpaši valstu centrālās bankas vai citas pilnvarotas iestādes,

— ar viltotām monētām saistīto tehnisko un statistikas datu vākšanai un analizēšanai, jo īpaši valstu monētu kaltuves, valstu centrālās bankas vai citas pilnvarotas iestādes,

▼B

— ar ►C1 euro ◄ viltošanu saistīto datu vākšanai un to iesniegšanai analīzei, jo īpaši valstu centrālie biroji, kas minēti Ženēvas konvencijas 12. pantā;

▼M1

c) "kredītiestādes" ir kredītiestādes, kas minētas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ([1]);

▼B

d) "tehniskie un statistikas dati" ir dati, kurus izmantojot var identificēt viltotas banknotes un viltotas monētas (viltojuma veida tehniskais apraksts), un dati par viltotu banknošu un viltotu monētu numuriem pēc to izcelsmes, jo īpaši pēc ģeogrāfiskās izcelsmes;

e) "Ženēvas konvencija" ir 1929. gada 20. aprīļa Ženēvas Starptautiskā konvencija par naudas viltošanas novēršanu ([2]);

f) "Eiropola konvencija" ir 1995. gada 26. jūlija Konvencija par Eiropola izveidi ([3]);

▼M1

g) "maksājumu pakalpojumu sniedzēji" ir maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas minēti 1. panta 1. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū ([4]).

▼B

2. NODAĻA

TEHNISKIE UN STATISTIKAS DATI

3. pants

Vākšana un piekļuve

1. Tehniskos un statistikas datus, kas attiecas uz tām viltotām banknotēm un viltotām monētām, kuras atklātas dalībvalstīs, vāc un reģistrē kompetentās valstu iestādes. Šos datus paziņo Eiropas Centrālajai bankai, lai tos uzkrātu un apstrādātu.

2. Eiropas Centrālā banka vāc un uzkrāj tehniskos un statistikas datus attiecībā uz viltotām banknotēm un viltotām monētām, kas atklātas ārpuskopienas valstīs.

3. Kompetentajām valstu iestādēm un Komisijai atbilstoši tās kompetencei ir piekļuve tehniskajiem un statistikas datiem, kurus uzkrāj Eiropas Centrālā banka. Eiropolam ir piekļuve šādiem datiem, ko paredz tā nolīgums ar Eiropas Centrālo banku, atbilstoši Eiropola konvencijas attiecīgajiem noteikumiem un noteikumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz šo konvenciju.

([1]) OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.
([2]) Tautu Savienības līgums, sērijas Nr. 2623 (1931. gads), 372. lpp.
([3]) OV C 316, 27.11.1995., 2. lpp.
([4]) OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

▼B

4. pants

►M1 Pienākums pārsūtīt viltotas banknotes ◄

1. Vienojoties ar Eiropas Centrālo banku, dalībvalstis izraugās vai izveido Valsts analīzes centru (VAC) saskaņā ar saviem tiesību aktiem un praksi.

2. Kompetentās valstu iestādes ļauj VAC pārbaudīt aizdomīgās banknotes un nekavējoties sniedz VAC pieprasītos aizdomīgos banknošu paraugus, lai varētu veikt to analīzi un identifikāciju, kā arī sniedz tehniskos un statistikas datus, kas ir to rīcībā. VAC nosūta Eiropas Centrālajai bankai katru jaunu aizdomīgas banknotes veidu, kas atbilst Eiropas Centrālās bankas pieņemtajiem kritērijiem. ►M1 Lai atvieglotu apgrozībā esošo *euro* banknošu autentiskuma pārbaudes, ir atļauts pārvadāt viltotas banknotes no vienas valsts kompetentām iestādēm uz citām, kā arī no un uz Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām. Transportējot visu laiku līdz ar viltotām banknotēm ir jābūt transportēšanas rīkojumam, ko attiecīgi ir izdevušas minētās iestādes vai struktūras. ◄

3. Šā panta 2. punktu piemēro tā, lai tas neliedz aizdomīgās banknotes izmantot vai atgūt kā pierādījumu kriminālprocesā. ►M1 Kompetentas valstu iestādes var daļu minēto banknošu sērijas iesniegt VAC un vajadzības gadījumā ECB pārbaudīšanai vai testēšanai. ◄

4. Eiropas Centrālā banka attiecīgos galīgos analīzes rezultātus un katra jauna veida viltotas banknotes klasifikāciju dara zināmus kompetentajām valstu iestādēm un Komisijai saskaņā ar tās kompetenci. Eiropas Centrālā banka rezultātus dara zināmus Eiropolam saskaņā ar nolīgumu, kas minēts 3. panta 3. punktā.

5. pants

►M1 Pienākums pārsūtīt viltotas monētas ◄

1. Dalībvalstis izraugās vai izveido Monētu Valsts analīzes centru (MVAC) saskaņā ar saviem tiesību aktiem un praksi.

2. Kompetentās valstu iestādes ļauj MVAC pārbaudīt aizdomīgās monētas un nekavējoties sniedz MVAC pieprasītos vajadzīgos katra aizdomīgās monētas veida paraugus, lai tos analizētu un identificētu, kā arī sniedz tehniskos un statistikas datus, kas ir to rīcībā. MVAC nosūta Eiropas Tehnikas un zinātnes centram (ETSC) katru jaunu aizdomīgu monētu veidu, kas atbilst Eiropas Tehniskā un zinātnes centra pieņemtajiem kritērijiem; tālab Eiropas Centrālā banka nodrošina MVAC ar tiem tehniskiem un statistikas datiem attiecībā uz viltotām ►C1 euro ◄ monētām, kas ir to rīcībā. ►M1 Lai atvieglotu apgrozībā esošo *euro* monētu autentiskuma kontroli, ir atļauts pārvadāt viltotas monētas no vienas valsts kompetentām iestādēm uz citām, kā arī no un uz Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām. Transportējot visu laiku līdz ar viltotajām monētām ir jābūt transportēšanas rīkojumam, ko attiecīgi ir izdevušas minētās iestādes vai struktūras. ◄

3. Šā panta 2. punktu piemēro tā, lai tas neliedz aizdomīgās monētas izmantot vai atgūt kā pierādījumu kriminālprocesā. ►M1 Kompetentas valstu iestādes var daļu minēto monētu sērijas iesniegt MVAC un vajadzības gadījumā ETZC pārbaudīšanai vai testēšanai. ◄

▼M1

4. ETZC analizē un klasificē katru jaunu viltotu *euro* monētu tipu. Lai to nodrošinātu, ETZC ir dota piekļuve ECB glabātiem tehniskiem un statistikas datiem par viltotām *euro* monētām. ETZC dara zināmus attiecīgos analīzes galarezultātus kompetentām valstu iestādēm un, pildot attiecīgus pienākumus, arī ECB. ECB rezultātus dara zināmus Eiropolam saskaņā ar 3. panta 3. punktā minēto nolīgumu.

▼B

3. NODAĻA

PIENĀKUMI UN SAISTĪBAS

6. pants

►M1 Tādu iestāžu pienākumi, kas piedalās banknošu un monētu apstrādē un piegādē iedzīvotājiem ◄

▼M1

1. Kredītiestādēm un citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, veicot maksājumus, kā arī uzņēmējiem, kas ir iesaistīti banknošu un monētu apstrādē un piegādē iedzīvotājiem, tostarp:

— iestādēm, kuru darbība ietver dažādu valūtu banknošu un monētu apmaiņu, piemēram, naudas maiņas punktiem,

— naudas līdzekļu pārvadātājiem,

— citiem uzņēmējiem, piemēram, tirgotājiem un kazino, arī vajadzētu uzlikt pienākumu to pārbaudīt, kad viņi cita starpā apstrādā banknotes un veic to piegādi iedzīvotājiem, izmantojot banku automātus (bankomātus, kas izsniedz banknotes), bet minētais pienākums attiektos tikai uz tādām papildu darbībām,

ir pienākums nodrošināt tādu *euro* banknošu un monētu autentiskumu, ko tās ir saņēmušas un plāno atkārtoti laist apgrozībā, un lai atklātu viltotas banknotes un monētas.

Euro banknošu pārbaude notiek saskaņā ar ECB noteiktām procedūrām►C2 [1]. ◄

Pirmajā daļā minētajām iestādēm un uzņēmējiem ir pienākums izņemt no apgrozības visas saņemtās *euro* banknotes un monētas, par ko ir zināms, ka tās ir viltotas, vai ko ir pietiekams iemesls par tādām uzskatīt. Minētās iestādes šīs banknotes tūlīt nodod kompetentām valstu iestādēm.

1.a Atkāpjoties no 1. punkta otrās daļas, dalībvalstīs, kurās *euro* nedarbojas kā vienota valūta, *euro* banknošu un monētu autentiskuma pārbaudi veic:

— īpaši sagatavots personāls,

[1] Par viltotu banknošu noteikšanu un kvalitatīvu banknošu šķirošanu kredītiestādēs un citās iestādēs, kur notiek darbības ar banknotēm, skatīt ECB interneta vietni turpmāk norādītajā adresē: http://www.ecb.europa.eu/euro/cashprof/html/index.lv.html

▼M1

— banknošu un monētu apstrādes automāts, kas minēts ECB publicētajā sarakstā – par banknotēm ►C2 (1) ◄ – vai Komisijas publicētajā sarakstā – par monētām (2)

▼B

2. Dalībvalstis attiecīgi rīkojas, lai nodrošinātu, ka uz 1. punktā minētajām iestādēm, kas nav pildījušas attiecīgajā punktā minētos pienākumus, attiecas efektīvas, ar pārkāpumu samērīgas un preventīvas sankcijas.

▼M1

3. Neskarot ECB noteiktos datumus par tās definētām procedūrām, dalībvalstis vēlākais līdz 2011. gada 31. decembrim pieņem normatīvus un administratīvus aktus, kas ir vajadzīgi šā panta 1. punkta pirmās daļas piemērošanai. Par tiem tūlīt informē Komisiju un ECB.

▼B

4. NODAĻA

SADARBĪBA UN SAVSTARPĒJA PALĪDZĪBA

7. pants

Sadarbība, lai aizsargātu ►C1 euro ◄ pret viltošanu

1. Lai efektīvi aizsargātu ►C1 euro ◄ pret viltošanu, dalībvalstis, Komisija un Eiropas Centrālā banka sadarbojas, no vienas puses, savā starpā un, no otras puses, ar Eiropolu saskaņā ar Eiropola konvenciju un noteikumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz šo konvenciju. Tālab Komisija un Eiropas Centrālā banka attiecīgi veic pārrunas, lai noslēgtu nolīgumu ar Eiropolu.

2. Kompetentās valstu iestādes, Komisija un Eiropas Centrālā banka, pildot savus attiecīgos uzdevumus, jo īpaši sadarbojas:

— apmainoties ar informāciju par viltošanas novēršanas pasākumiem un apkarojot viltoto banknošu un viltoto monētu laišanu apgrozībā,

— regulāri sniedzot informāciju par viltošanas ietekmi, lai veiktu stratēģiskas analīzes,

— nodrošinot savstarpēju palīdzību viltošanas novēršanā un apkarojot viltotu banknošu un viltotu monētu laišanu apgrozībā, kas ietver *inter alia* zinātnisku atbalstu un apmācību, izmantojot dalībvalstu materiāli tehnisko atbalstu.

3. Savstarpēji palīdzot, valstu centrālie biroji, kas minēti Ženēvas konvencijas 12. pantā, un Eiropas Centrālā banka, kā arī vajadzības gadījumā Komisija, ievērojot to attiecīgās pilnvaras un neskarot Eiropola pienākumus, izveido tehnisko datu ziņošanas sistēmu (ātras brīdināšanas sistēmu).

(1) ECB publicētā saraksta interneta vietnes adrese: http://www.ecb.europa.eu/euro/cashprof/html/index.lv.html

(2) Komisijas publicētā saraksta interneta vietnes adrese: http://ec.europa.eu/anti_fraud/pages_euro/euro-coins/machines.pdf

▼B

8. pants

Informācijas centralizācija valstu līmenī

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, tiklīdz viltošanas gadījums ir identificēts, informāciju valsts līmenī paziņo valsts centrālajam birojam, lai to ar Eiropola valsts vienības starpniecību nosūtītu tālāk uz Eiropolu.

2. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu informācijas apmaiņu starp valsts centrālo biroju un Eiropola valsts vienību.

9. pants

Ārējās attiecības

1. Komisija un dalībvalstis ciešā saistībā ar Eiropas Centrālo banku sadarbojas ar ārpuskopienas valstīm un starptautiskām organizācijām. Šāda sadarbība ietver palīdzību, kas vajadzīga, lai novērstu un apkarotu ►C1 euro ◄ viltošanu, un kas notiek saskaņā ar noteikumiem, kuri attiecas uz nelikumīgo darbību novēršanu, kā arī kas ietverti sadarbības nolīgumos, asociācijas līgumos un pirmspievienošanās nolīgumos.

2. Padome nodrošina, ka sadarbības nolīgumos, asociācijas līgumos un pirmspievienošanās nolīgumos starp Kopienu un ārpuskopienas valstīm ir iekļauti noteikumi, kas ļauj piemērot 3. panta 2. punktu.

5. NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

10. pants

Kompetentās valstu iestādes

1. Dalībvalstis nosūta Eiropas Centrālajai bankai un Komisijai 2. panta b) apakšpunktā minēto kompetento valstu iestāžu sarakstu.

2. Šos sarakstus publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.*

11. pants

Neatļautas banknotes

Cik vien iespējams 3., 4., 7., 8. un 9. panta noteikumus piemēro banknotēm, kas nosauktas par ►C1 euro ◄ un kas izgatavotas, izmantojot likumīgas iekārtas vai ierīces, vienlaicīgi pārkāpjot noteikumus, saskaņā ar kuriem iestādes var emitēt naudu, vai kas laistas apgrozībā, pārkāpjot nosacījumus, saskaņā ar kuriem kompetentās iestādes drīkst laist apgrozībā valūtu, un kas nav saskaņotas ar šīm iestādēm.

12. pants

Piemērojamība

Šīs regulas 1. līdz 11. pants ir spēkā tajās dalībvalstīs, kas pieņēmušas ►C1 euro ◄ kā vienoto valūtu.

▼B

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2002. gada 1. janvāra. Tomēr banknotēm un monētām, kuras vēl nav emitētas, bet kuras ir paredzēts emitēt, šo regulu piemēro no tās publicēšanas dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.